31999R1599

L 189/1 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 22.7.1999

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1599/1999
z dnia 12 lipca 1999 r.
nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na drut ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub większej pochodzący z Indii oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu drutu ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub większej pochodzącego z Republiki Korei

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej [1], w szczególności jego art. 14 i 15,

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A) ŚRODKI TYMCZASOWE

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 618/1999 [2] (zwanym dalej „rozporządzeniem tymczasowym") Komisja wprowadziła tymczasowe cła wyrównawcze na przywóz drutu ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub większej (zwanego dalej „grubym drutem ze stali nierdzewnej" lub „rozważanym produktem"), pochodzącego z Indii i Republiki Korei (zwanej dalej „Koreą"), objętego kodem CN ex 7223 00 19.

B) DALSZA PROCEDURA

(2) Po ujawnieniu zasadniczych faktów i ustaleń, na podstawie których postanowiono nałożyć środki tymczasowe na przywóz grubego drutu ze stali nierdzewnej pochodzącego z Indii i Korei (zwanego dalej „ujawnieniem"), kilka zainteresowanych stron przedłożyło uwagi w formie pisemnej. Możliwość przedstawienia uwag ustnie otrzymały strony, które wystąpiły z takim wnioskiem.

(3) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszelkich informacji, które uznała za niezbędne dla ostatecznych ustaleń.

(4) Wszystkie strony zostały poinformowane o faktach i ustaleniach, na podstawie których Komisja ma zamiar zalecić:

(i) wprowadzenie ostatecznych ceł wyrównawczych na przywóz z Indii oraz ostateczny pobór kwot zabezpieczonych cłami tymczasowymi od tego przywozu; i

(ii) zakończenie postępowania w sprawie przywozu pochodzącego z Korei bez nałożenia środków.

Został również wyznaczony termin w celu umożliwienia stronom złożenia oświadczeń w związku z tym ujawnieniem.

(5) Rozpatrzono uwagi przedstawione przez strony w formie ustnej i pisemnej, a w uzasadnionych przypadkach odpowiednio zmieniono ustalenia tymczasowe.

C) ROZWAŻANY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

(6) Rozważanym produktem jest gruby drut ze stali nierdzewnej zawierający w masie 2,5 % lub więcej niklu, inny niż drut zawierający w masie 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % chromu.

(7) Na tymczasowym etapie postępowania stwierdzono, że drut ze stali nierdzewnej objęty niniejszym postępowaniem, tzn. drut ze stali nierdzewnej o średnicy niż 1 mm lub większej (drut gruby) i drut ze stali nierdzewnej o średnicy mniejszej niż 1 mm (drut cienki) wykazują różnice w zakresie cech fizycznych i zastosowania. Z tych powodów okazało się także, że wymienność w zastosowaniu drutów grubych i cienkich nie istnieje lub istnieje jedynie w niewielkim zakresie. Jednakże, w rozporządzeniu tymczasowym stwierdzono zamiar dalszego postępowania aż do ostatecznego etapu w zakresie wyraźnego rozróżnienia tych dwóch produktów.

(8) W oparciu o dodatkowe informacje uzyskane od zainteresowanych stron stwierdzono, że drut gruby i drut cienki są dwoma odrębnymi produktami, ponieważ posiadają odmienne cechy fizyczne i mają odmienne zastosowanie. Po pierwsze, w odniesieniu do cech fizycznych, wytrzymałość na rozciąganie, struktura ziarnista i pokrycie drutów ze stali nierdzewnej jest inne dla drutu grubego i cienkiego. Po drugie, w odniesieniu do zastosowania tych dwóch

[1] Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1.
[2] Dz.U. L 79 z 24.3.1999, str. 25.

produktów stwierdzono, że drut gruby ze stali nierdzewnej jest przeznaczony do mechanicznie cięższych zastosowań, takich jak połączenia, wzmocnienie ścian, okablowanie, itd. Z kolei drut cienki jest zwykle stosowany w urządzeniach bardziej precyzyjnych, takich jak ekrany i filtry (splatane siatki druciane), w których otwory o małym przekroju pozwalają filtrować bardzo drobne cząstki (jak na przykład filtry odpylające i filtry chemiczne), w urządzeniach medycznych / chirurgicznych, itd.

(9) Na podstawie powyższego stwierdzono, że drut cienki i drut gruby są dwoma różnymi produktami mającymi odmienne właściwości i zastosowania z punktu widzenia użytkowników drutu ze stali nierdzewnej.

(10) Ponieważ zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych argumentów w odniesieniu do ustaleń tymczasowych Komisji w sprawie rozważanego produktu i produktu podobnego, potwierdza się fakty i wnioski zawarte w akapitach 7—12 rozporządzenia tymczasowego.

D) **SUBSYDIA**

I. INDIE

1. **System „paszportowy" (Passbook Scheme PBS) i system „paszportowy" uprawnienia celnego (DEPB)**

(11) Rząd Indii i dziewięciu producentów eksportujących stwierdziło, że systemy opisane w akapitach 14-25 i 26-35 rozporządzenia tymczasowego zostały niewłaściwie oszacowane przez Komisję w odniesieniu do zakresu subsydiów i wysokości korzyści podlegających wyrównaniu. W szczególności stwierdzili oni, że oszacowanie przez Komisję korzyści wynikających z tych systemów było nieprawidłowe, ponieważ jedynie nadmierny zwrot ceł mógł zostać uznany za subsydium zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym").

(12) Komisja zastosowała następującą metodę w celu ustanowienia czy system PBS i system DEPB są subsydiami podlegającymi wyrównaniu, a jeśli tak, w celu obliczenia wysokości korzyści. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) (ii) Komisja uznała, że systemy te obejmowały wkład finansowy Rządu Indii, ponieważ dochody rządowe (na przykład należności przywozowe na przywóz) należne w innym przypadku nie zostały pobrane. Ponadto beneficjent uzyskał dodatkową korzyść, ponieważ producenci eksportujący nie musieli uiszczać zwykłych należności przywozowych.

(13) Jednakże, art. 2 ust. 1 lit. a) (ii) przewiduje wyjątek od tej zasady ogólnej, miedzy innymi w przypadku systemów ceł zwrotnych i systemu zastępczych ceł zwrotnych, które są całkowicie zgodne ze ścisłymi zasadami ustanowionymi w (i) załącznika I oraz w załączniku II (definicja i zasady dla ceł zwrotnych), jak również w załączniku III (definicja i zasady dla zastępczych ceł zwrotnych).

(14) Analiza Komisji wykazała, że ani system PBS, ani system DEPB nie stanowią systemu ceł zwrotnych lub systemu zastępczych ceł zwrotnych. Systemy te nie nakładają obowiązku przywozu wyłącznie towarów używanych do produkcji towarów wywożonych (załącznik II do rozporządzenia podstawowego). Ponadto nie wprowadzono żadnego systemu weryfikacji pozwalającego na sprawdzenie, czy przywożone towary są rzeczywiście używane w procesie produkcyjnym. Nie jest to również system zastępczych ceł zwrotnych, ponieważ ilość i charakterystyka towarów przywożonych nie musi być identyczna z ilością nakładów źródłowych pochodzenia krajowego używanych do wytwarzania produktu wywożonego (załącznik III do rozporządzenia podstawowego). Wreszcie producenci eksportujący kwalifikują się do korzyści systemów PBS i DEPB niezależnie od tego, czy przywożą nakłady. Wystarczy, by eksporter po prostu wywiózł produkty bez konieczności udowadniania, że ewentualne nakłady rzeczywiście były przywożone, a więc producenci eksportujący, którzy używają wyłącznie nakładów krajowych i którzy nie przywożą produktów używanych w charakterze nakładów mogą używać korzyści systemów PBS i DEPB W konsekwencji system PBS i system DEPB są niezgodne z przepisami załączników I–III. Ponieważ ten wyjątek od definicji subsydium, określonej w art. 2 nie ma zastosowania, korzyść podlegająca wyrównaniu jest zwolnieniem z pełnej wysokości należności przywozowych normalnie wymagalnych w odniesieniu do całego przywozu.

(15) Z powyższego jasno wynika, że nadmierne umorzenie należności przywozowych stanowi podstawę do obliczenia korzyści wyłącznie w przypadku systemu ceł zwrotnych i zastępczych ceł zwrotnych zgodnie z zasadą dobrej wiary. Ponieważ stwierdzono, że system PBS i system DEPB nie należą do żadnej z tych kategorii, korzyścią jest całkowite zwolnienie z należności przywozowych, a nie jakiekolwiek rzekome nadmierne umorzenie.

(16) Rząd Indii i dziewięciu producentów eksportujących argumentowało, że ocena tych systemów jest sprzeczna z ustaleniami tymczasowymi równoległego postępowania antydumpingowego, w ramach którego Komisja uwzględniła należności przywozowe nie uiszczone na podstawie systemu PBS i systemu DEPB w odniesieniu do nakładów przywozowych rzeczywiście użytych do wytworzenia wywożonych produktów.

(17) Jednakże, na mocy art. 2 ust. 10 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, tj. rozporządzenia (WE) nr 384/96 [1] uwzględnienie należności przywozowych zastosowano jedynie w przypadku, gdy zostało wykazane, że materiały, za które uiszczono należności przywozowe zostały fizycznie włączone do rozważanego produktu sprzedanego na rynku wewnętrznym, oraz że należności przywozowe za produkt wywieziony do Wspólnoty nie zostały pobrane lub zwrócone. O ile takie uwzględnienie prowadzi ostatecznie do obniżenia marginesów dumpingu, nie jest ono istotne w postępowaniu antysubsydyjnym, ponieważ stwierdzono, że system PBS i system DEPB podlegają wyrównaniu, na podstawie przepisów rozporządzenia podstawowego, z powodów przywołanych powyżej. Jak wskazano powyżej, w momencie, gdy stwierdzone zostanie istnienie subsydium podlegającego wyrównaniu, korzyść przyznana beneficjentowi odpowiada ogólnej wysokości należności przywozowych, których nie uiścił producent eksportujący, w odniesieniu do ogółu transakcji. W tym względzie zadaniem Komisji nie jest rekonstrukcja systemu PBS i systemu DEPB w celu określenia produktów, które są lub nie są fizycznie włączone. Ponadto należy podkreślić, że analiza podstawy do wyrównania w systemie i uwzględnienie nakładów włączonych fizycznie różni się całkowicie, ze względu na cel, metodą obliczenia i podstawę prawną. Badanie uwzględnienia należności przywozowych w postępowaniu antydumpingowym ma na celu dostosowanie wartości normalnych. Badanie podstawy do wyrównania w danym systemie w ramach postępowania antysubsydyjnego ma na celu określenie korzyści przyznanych eksporterowi w ramach tego systemu. Ponadto metoda obliczania jest różna w postępowaniu antydumpingowym i antysubsydyjnym W postępowaniu antydumpingowym uwzględnia się należności przywozowe wyłącznie w odniesieniu do wywozu rozważanych produktów do Wspólnoty, podczas gdy w ramach postępowania antysubsydyjnego korzyści są badane w odniesieniu do ogółu wywozu wszystkich produktów do wszystkich miejsc przeznaczenia, stosownie do art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i „wytycznych dla obliczania wysokości subsydiów w badaniu cła wyrównawczego" (zwanych dalej „wytycznymi obliczeniowymi") [2].

(18) Rząd Indii i dziewięciu producentów eksportujących twierdziło, że Komisja powinna była zbadać czy nastąpił nadmierny zwrot opłat przywozowych od nakładów użytych w procesie produkcyjnym.

(19) Jak wyjaśniono w akapitach 12—15, załączniki II i III zawierają zasady pozwalające określić, czy dany system stanowi zwrot ceł lub zwrot ceł zastępczych. Nadmierny zwrot należności przywozowych stanowi podstawę do obliczenia wysokości korzyści wyłącznie w przypadku systemu ceł zwrotnych i systemu zastępczych ceł zwrotnych. Niniejszego argumentu nie można przyjąć, ponieważ kwestia nadmiernego umorzenia występuje wyłącznie w kontekście oceny należycie ustanowionego systemu ceł zwrotnych lub zastępczych ceł zwrotnych; ustanowiono także, że system PBS i system DEPB nie stanowią ceł zwrotnych lub zastępczych ceł zwrotnych w rozumieniu (i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego.

(20) Rząd Indii i dziewięciu producentów eksportujących uważa, że Komisja nie zbadała, czy Rząd Indii wprowadził system lub procedurę pozwalającą potwierdzić, jakie nakłady zostały użyte w procesie wytwarzania produktów wywożonych i w jakiej ilości. Rząd Indii twierdzi, że standardowe normy wydajności stanowią właściwy system kontroli.

(21) Ten argument związany jest z kwestią czy system PBS i system DEPB mogą być uważane za systemy ceł zwrotnych lub zastępczych ceł zwrotnych. Ponieważ stwierdzono, że system PBS i system DEPB nie stanowią ceł zwrotnych lub zastępczych ceł zwrotnych w rozumieniu załączników II i III rozporządzenia podstawowego, nie jest konieczne przeprowadzanie dalszego badania. Nawet, jeżeli system PBS i system DEPB spełniałyby kryteria załączników II i III, należałoby stwierdzić, że nie istnieje żaden system rzetelnej weryfikacji. Normy wydajności stanowią wykaz ewentualnych pozycji, jakie mogą zostać użyte w procesie produkcji i w jakiej ilości. Jednakże nie stanowią one systemu weryfikacji w rozumieniu pkt. 5 załącznika II rozporządzenia podstawowego. Normy te nie przewidują weryfikacji rzeczywiście użytych nakładów w procesie produkcji oraz nie przewidują systemu weryfikacji skuteczności tych nakładów.

(22) Rząd Indii i dziewięciu producentów eksportujących twierdzą, że Komisja błędnie dokonała wyrównania wartości kwoty kredytu w pozwoleniu systemu DEPB zamiast wartości netto przy sprzedaży pozwoleń. Jedna ze spółek stwierdziła, że podatek z tytułu sprzedaży, uiszczony przy sprzedaży pozwolenia, powinien być odliczony z całkowitej kwoty subsydium.

(23) W ramach aktualnie obowiązujących przepisów systemu DEPB spółka posiadająca pozwolenie ma dwie możliwości: albo przywozi produkt (z wyjątkiem towarów umieszczonych na wykazie negatywnym) wykorzystując kredytowanie w celu zrównoważenia mających zastosowanie należności przywozowych, albo przekazuje pozwolenie osobie trzeciej. Jak wyjaśniono w akapicie 34 rozporządzenia tymczasowego Komisja stwierdza, że „sprzedaż pozwoleń po cenie niższej od jej wartości nominalnej stanowi decyzję czysto handlową i nie zmienia wysokości

[1] Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 905/98 (Dz.U. L 128 z 30.4.1998, str. 18).
[2] Dz.U. C 394 z 17.12.1998, str. 6.

korzyści przyznanej w ramach systemu". Ponadto art. 7 rozporządzenia podstawowego wyszczególnia elementy, które mogą podlegać odliczeniu od kwoty subsydium. Wszelkie koszty wniosku lub niezbędne koszty poniesione dla uzyskania prawa do subsydium lub jego otrzymania, mogą być odliczone od kwoty subsydium. Przeniesienie korzyści w wysokości niższej od wysokości rzeczywiście przyznanej korzyści i podatek od sprzedaży nie mogą być uważane za podlegające odliczeniu w rozumieniu art. 7 rozporządzenia podstawowego, ponieważ te elementy nie stanowią kosztów niezbędnych poniesionych w celu uzyskania prawa do subsydium lub jego otrzymania.

(24) Rząd Indii i dziewięciu producentów eksportujących twierdzi, że Komisja dwukrotnie dokonała wyrównania część korzyści przyznanych w ramach tych systemów w związku z pokrywaniem się niniejszego postępowania z postępowaniem dotyczącym polerowanych prętów ze stali nierdzewnej.

(25) Komisja zastosowała tę samą metodę, jaka została użyta w przypadku antybiotyków [1] i prętów ze stali nierdzewnej [2]. Na mocy art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego określono wysokość subsydium podlegającego wyrównaniu poprzez przydział wartości subsydium w odniesieniu do poziomu wywozu. Ponieważ subsydia wywozowe nie wiązały się z wywozem rozważanego produktu, ale z całym wywozem spółek, Komisja uznała użycie tej metody za właściwe. W wykorzystaniu tej metody nie obliczano dwukrotnie korzyści już wyrównanych w odniesieniu do prętów ze stali nierdzewnej, ponieważ subsydia były przyznane na cały wywóz.

(26) Jedna ze spółek, Raajratna Metal Industries Ltd, podważyła metodę stosowaną przez Komisję w celu obliczenia korzyści przyznanej w ramach systemu PBS i systemu DEPB. Zapewniła, że należy wziąć pod uwagę jedynie kredyt, jakie spółka uzyskała w odniesieniu do rozważanego produktu w okresie postępowania. W opinii tej spółki w celu obliczenia korzyści, kredyt powinien zostać następnie przyznany na podstawie obrotów z wywozu rozważanego produktu.

(27) Komisja uznaje, że gdyby miała przyjąć ten argument, jego skutkiem byłoby wyrównanie potencjału korzyści w stosunku do rzeczywistych korzyści uzyskanych w okresie postępowania. Ponieważ nie można uznać, że dana spółka otrzymała subsydium dopóki nie skorzystała z kredytowania, Komisja zadecydowała, że ogólna wysokość wykorzystanych środków lepiej obrazuje korzyść spółki. Niniejszy argument zostaje zatem oddalony.

2. Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz (EPCGS)

(28) Trzy spółki zgłosiły roszczenia w odniesieniu do Programu wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promującego wywóz (EPCGS) opisanego w akapitach 36-39 rozporządzenia tymczasowego. Dotyczyły one przydziału korzyści w normalnym okresie amortyzacji aktywów trwałych.

(29) Stwierdzono, że istnieje rozbieżność między okresem amortyzacji użytym w piśmie ujawniającym i w rozporządzeniu tymczasowym. Komisja ustanowiła średnią okresów amortyzacji, którymi posługiwali się wszyscy producenci eksportujący rozważanego produktu i uzyskała średni okres amortyzacji wynoszący 12 lat. Tym okresem posłużono się w ustaleniach tymczasowych, zostanie on potwierdzony na ostatecznym etapie. Kwotę subsydium w ramach Programu wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promującego wywóz EPCGS przydzielono na dwanaście lat zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(30) Jedna ze spółek twierdziła, że okres amortyzacji jej dóbr inwestycyjnych wynosił 21 lat, oraz że Komisja powinna była posłużyć się tym okresem, a nie średnią 12 lat.

(31) Jak wyjaśniono powyżej, dokonując ustaleń tymczasowych służby Komisji określiły normalny okres amortyzacji dóbr inwestycyjnych w przemyśle drutów ze stali nierdzewnej, w tym przypadku na 12 lat, na podstawie średniego okresu, stosowanego przez indyjskich producentów eksportujących, którzy podjęli współpracę. Ten sposób postępowania jest zgodny z przepisami art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, który określa, że gdy subsydium można powiązać z nabyciem aktywów trwałych, kwota subsydium podlegającego wyrównaniu obliczana jest przez podzielenie go przez okres odpowiadający normalnemu okresowi amortyzacji takich aktywów w danym przemyśle. W kontekście tego przepisu nie uznano za właściwe posługiwanie się szczególnym okresem amortyzacji. Niniejsze roszczenie zostaje zatem oddalone.

[1] Dz.U. L 273 z 9.10.1998, str. 4.
[2] Dz.U. L 202 z 18.7.1998, str. 44.

3. **System zwolnienia z podatku dochodowego**

(32) Jedna ze spółek, Bhansali Ferromet Ltd nie przedłożyła kopii deklaracji podatku dochodowego w terminie wyznaczonym przez Komisję, dlatego też została ona uznana za spółkę, która nie podjęła współpracy w celu zwolnienia z podatku dochodowego. Po ujawnieniu spółka ta przedłożyła kopię deklaracji podatku dochodowego świadczącą o tym, że nie przyznano jej żadnych korzyści w ramach niniejszego systemu. W konsekwencji margines subsydiów dla Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd został obniżony do 18,5 %.

4. **Spółki powiązane**

(33) Isibars Ltd i Isinox Ltd twierdzą, że Komisja nie powinna była uznać ich za spółki powiązane biorąc pod uwagę, że stanowią dwa odrębne podmioty prawne. Traktując je jak spółki powiązane Komisja powinna była zastosować inną metodę w celu obliczenia jednego marginesu subsydium.

(34) W czasie weryfikacji stwierdzono, że Isibars i Isinox są spółkami powiązanymi, ponieważ mają tych samych akcjonariuszy i wspólny zarząd. W postępowaniu antydumpingowym i antysubsydyjnym Komisja zawsze uznawała dwie spółki powiązane za jeden podmiot gospodarczy w celu unikania obchodzenia przepisów. W konsekwencji roszczenie to nie może zostać przyjęte. W odniesieniu do obliczania marginesu subsydium Komisja uznała, że metoda średniej ważonej stanowiła najbardziej rozsądną podstawę dla ustanowienia marginesu subsydium.

5. **Kwota subsydiów podlegających wyrównaniu**

(35) Uwzględniając ostateczne ustalenia przedstawione powyżej dotyczące różnych systemów, kwota subsydiów podlegających wyrównaniu ustalona w odniesieniu do każdego badanego producenta eksportującego przedstawia się następująco:

	System PBS	System DEPB	EPCGS	Podatek dochodowy	Razem
Bhansali Bright Bars	4,1 %	14,4 %	0,0 %	0,0 %	18,5 %
Devidayal	0,0 %	18,4 %	0,0 %	0,0 %	18,4 %
Indore Wire	7,7 %	10,7 %	0,9 %	0,0 %	19,3 %
Isibar / Isinox	4,2 %	7,8 %	1,2 %	0,0 %	13,2 %
Kei Industries	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Macro Bars	9,6 %	12,6 %	0,0 %	3,2 %	25,4 %
Mukand Ltd	7,5 %	5,7 %	0,0 %	0,0 %	13,2 %
Raajratna	23,3 %	13,7 %	0,0 %	5,9 %	42,9 %
Trveni Shinton	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Venus Wire	19,8 %	14,3 %	0,0 %	1,3 %	35,4 %

(36) Kwota subsydium ustanowionego ostatecznie dla spółek indyjskich poza spółkami, które podjęły współpracę w niniejszym postępowaniu, wyrażona w procentach ceny netto franco na granicy Wspólnoty wynosi 48,8 %, tzn. jest równa sumie najwyższych kwot przyznanych dla eksporterów, którzy podjęli współpracę w ramach każdego systemu.

II. KOREA

1. **Programy pożyczek**

a) *Obliczanie wzorcowej stopy procentowej*

(37) Rząd Korei stwierdził, że w odniesieniu do obliczania kwoty subsydium w przypadku pożyczek należało raczej przyjąć podejście opierające się na koszcie poniesionym przez rząd niż na korzyści przyznanej beneficjentowi, cytując art. 19 ust. 4 i art. 6 ust. 1 lit. a) oraz lit. k) i l) załącznika do Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych (ASCM).

(38) Uznaje się, że przepisy przywołane przez Rząd Korei nie mają zastosowania w odniesieniu do badanych programów pożyczek. Art. 19 ust. 4 ASCM stanowi, że nie pobiera się cła wyrównawczego, którego wysokość przekracza wysokość subsydium, którego istnienie zostało stwierdzone, obliczonego na podstawie przyznanej korzyści. Niniejszego przepisu przestrzegano z uwagi na wyraźne reguły obliczania subsydium w przypadku pożyczek, tj. art. 5 i art. 6 lit b) rozporządzenia podstawowego, które zawierają art. 14 lit. b) ASCM. Reguły te jasno stanowią, że subsydium powinno być obliczane jako korzyść tj. różnicę między kwotą uiszczoną przez przedsiębiorstwo otrzymujące pożyczkę i kwotą, jaką przedsiębiorstwo zapłaciłoby od porównywalnej pożyczki handlowej. Art. 19 ust. 4 ASCM nie wiąże się z koniecznością obliczania subsydium na podstawie kosztu poniesionego przez rząd. Art. 6 ust. 1 lit. a) dotyczy domniemania poważnego naruszenia w pewnych okolicznościach, które nie mają zastosowania w odniesieniu do postępowania w sprawie cła wyrównawczego. Lit. k) załącznika I do ASCM powtórzona w załączniku I do rozporządzenia podstawowego przewiduje specjalne zasady obowiązujące w odniesieniu do kredytów wywozowych, które stanowią wyjątki od ogólnych zasad obliczania subsydiów w ramach pożyczek. Lit. l) załącznika I sama nie stanowi, że podejście do kosztów poniesionych przez rząd dominuje nad wyraźnymi zasadami określonymi w art. 5 i art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego, ponieważ litera ta znajdowała się już na przykładowym wykazie subsydiów wywozowych przyjętych podczas Rundy Tokijskiej negocjacji Układu GATT w momencie, w którym podejście oparte na korzyści przyznanej beneficjentowi nie było jeszcze włączone do zasad WTO.

(39) Ponadto Rząd Korei stwierdził, że porównanie oprocentowania od pożyczki przyznanej na podstawie rządowego programu pożyczek z pożyczką handlową błędnie zakłada, że stopy procentowe wszystkich pożyczek w gospodarce są takie same.

(40) Komisja nie wychodzi z założenia, że wszystkie pożyczki są takie same, ale użyła jako wzorca pożyczek uznawanych za porównywalne w oparciu o okres zwrotu, kwotę kapitału i cel pożyczki stosownie do art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

(41) Wreszcie Rząd Korei stwierdził, że daną wzorcową stopą procentową powinna być stopa procentowa porównywalnej pożyczki, przyznanej w tym samym czasie, w którym została przyznana rozpatrywana pożyczka, a nie stopa procentowa dominująca w okresie postępowania, ponieważ w tym okresie stopa procentowa była nienormalnie wysoka z uwagi na kryzys finansowy.

(42) W trakcie postępowania ustalono, że stopa procentowa pożyczek handlowych odzwierciedlała warunki rynku, ponieważ pożyczki zmieniały się w czasie. Niezależnie od tego, czy pożyczki handlowe zostałyby przyznane w tym samym czasie, w którym zostały przyznane pożyczki rządowe, pożyczki te miałyby te same stopy procentowe w okresie postępowania. Stąd też Komisja nie zmieni ani bieżącej praktyki przedstawionej w rozporządzeniu podstawowym, ani wytycznych obliczeniowych. Stąd też niniejsze roszczenie zostaje oddalone.

(43) Dwóch koreańskich producentów eksportujących stwierdziło, że przyjęty przez Komisję podział pożyczek na pięć kategorii na podstawie wysokości kapitału jest arbitralny i nie odpowiada zwykłej praktyce banków koreańskich, a więc określanie stopy procentowej na podstawie kwoty pożyczki nie stanowi właściwej metody w celu określenia wzorcowej stopy procentowej. Jeden z koreańskich producentów eksportujących stwierdził, że ponieważ banki koreańskie nie biorą pod uwagę kwoty pożyczki jako czynnika określającego stopę procentową, jako jedynym wzorcem Komisja powinna posłużyć się rzeczywistą średnią stopą procentową pożyczek handlowych zaciąganych przez producenta. Dwóch koreańskich producentów eksportujących stwierdziło również, że Komisja powinna posługiwać się stopami procentowymi pożyczek handlowych jako wzorcową stopą procentową dla pożyczek EXIM - SM.

(44) W odpowiedzi na te roszczenia uznaje się, że art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego jasno wskazuje, że wzorcem dla obliczania subsydium jest porównywalna pożyczka handlowa, którą spółka mogłaby rzeczywiście uzyskać na rynku. Stąd też praktyka wspólnotowa w tym zakresie, jak przedstawiono w wytycznych obliczeniowych, polega na porównywaniu pożyczek o podobnej kwocie, podobnym celu i okresie zwrotu. Pożyczki handlowe (tzn. pożyczki krótkoterminowe przyznawane na potrzeby działalności bieżącej) uzyskiwane przez koreańskich producentów eksportujących różnią się ze względu na cel (patrz akapit 126 rozporządzenia tymczasowego) i czas obowiązywania od przedmiotowych pożyczek EXIM - SM, nie stanowią więc pożyczek podobnych. Niniejsze roszczenia zostają zatem oddalone.

(45) Dwóch koreańskich producentów eksportujących stwierdziło ponadto, że Komisja posłużyła się jako wzorcem do obliczania subsydiów do pożyczek zaciągniętych przed kryzysem nadzwyczaj wysokimi stopami procentowymi spowodowanymi kryzysem finansowym w Korei.

(46) Art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego stanowi, że korzyść obliczana jest poprzez porównanie stóp procentowych pożyczek rządowych ze stopami procentowymi porównywalnych pożyczek handlowych. W tym celu średnie stopy procentowe pożyczek rządowych porównano ze średnimi stopami procentowymi porównywalnych pożyczek handlowych w okresie postępowania. Stąd też niniejsze roszczenie zostaje oddalone.

b) *Pożyczka na produkcję sieci rybackich (FNPL)*

(47) Rząd Korei stwierdził, że ponieważ pożyczka ta była pożyczką szczególną dla przemysłu sieci rybackich, nie przyznawała ona korzyści eksporterowi drutu ze stali nierdzewnej ani nie była pożyczką szczególną dla przemysłu stali nierdzewnej. Ponadto stwierdzono, że spółka produkująca zarówno sieci rybackie jak i druty ze stali nierdzewnej zarządzałaby środkami finansowymi i księgowością tych dwóch sektorów oddzielnie.

(48) W czasie postępowania stwierdzono, że producenci eksportujący drutów ze stali nierdzewnej otrzymali pożyczkę, która podlega wyrównaniu, ponieważ, jak przyznał Rząd Korei, jest ona szczególna dla przemysłu sieci rybackich. Fakt, że przedmiotowy system nie jest szczególny dla przemysłu wytwarzającego rozważany produkt objęty postępowaniem, jest nieistotny, tak długo jak program sam w sobie jest szczególny, a korzyści z niego mogą wiązać się z produkcją rozważanego produktu. Tak dzieje się w tym konkretnym przypadku, gdyż pożyczka subsydiowana zmniejszyła całkowite koszty finansowe producenta, co przynosi również korzyść w odniesieniu do rozważanego produktu. Nie przedstawiono żadnego materiału dowodowego świadczącego o tym, że zainteresowani producenci eksportujący zarządzali środkami finansowymi w taki sposób, że przyznanie pożyczki nie wpłynęłoby na całkowite koszty finansowe spółki. Stąd też niniejsze roszczenie zostaje oddalone.

c) *Pożyczki na uruchomienie MŚP i na Fundusz Promocyjny (SME - SPFL)*

(49) Rząd Korei stwierdził, że pożyczki typu C przyznawane w ramach Funduszu Wsparcia Miasta Wydzielonego Pusan i Regulaminu Działalności nie były uzależnione od wyników wywozu z uwagi na fakt, że osiem kryteriów głównych i 12 kryteriów dodatkowych, od których uzależniona była możliwość otrzymania takich pożyczek, są kryteriami obiektywnymi i neutralnymi. Jedynym elementem powiązanym z wywozem jest fakt, że dodatkowo rozpatrywane są MŚP, których sprzedaż wywozowa stanowi ponad 20 % ich całkowitego obrotu. Celem systemu nie jest wspieranie wywozu, ale wykorzystanie udziału wywozu jako pośredniego wskaźnika działalności na rzecz rozwoju technologicznego.

(50) Pomimo, iż warunek związany z wynikami wywozu nie jest jednym kryterium, stwierdzono, że jednak sprawia on, że system jest zależny od wyników wywozu, a zatem jest szczególny. Jest to jasno określone w art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, które stanowi, że subsydia uzależnione prawnie lub faktycznie, niezależnie od tego czy wyłącznie czy jako jeden z kilku warunków, przy wynikach wywozu są uznawane za szczególne. Ponieważ jednym z kryteriów, które powinny uwzględnić organy przyznające prawo korzystania z systemu, jest osiągnięcie minimalnego udziału wywozu w całkowitym obrocie; ten warunek wyników wywozu jest spełniony, ponieważ spółki nie mogłyby otrzymywać korzyści nie przekraczając pewnego poziomu sprzedaży wywozowej. Stąd też roszczenie Rządu Korei zostaje oddalone.

d) *Pożyczka dla przedsiębiorstw na rozwój technologiczny (TDBL) i Fundusz Wsparcia Nauki i Technologii (STPF)*

(51) Rząd Korei stwierdził, że programy te zapewniają pomoc dla działalności badawczej zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a) ASCM i nie mogą być przedmiotem skargi ani podlegać wyrównaniu. Ponadto rozwój technologiczny i wsparcie nauki i techniki stanowią obiektywne i neutralne kryteria w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) ASCM; programy są dostępne dla wszystkich sektorów przemysłu, które inwestują w projekty rozwoju technologicznego, dlatego też nie są one szczególne. W odniesieniu do STPF Funduszu Wsparcia Nauki i Technologii Rząd Korei stwierdził ponadto, że ponieważ Ministerstwo Nauki i Technologii stosuje przejrzyste i obiektywne kryteria, nie może kierować się uznaniem przy podejmowaniu decyzji o projektach priorytetowych, oraz że Komisja nie przedstawiła żadnego materiału dowodowego na poparcie swego wniosku, zgodnie z którym miało miejsce kierowanie się uznaniem.

(52) Roszczenie, zgodnie z którym te dwa programy nie mogą być przedmiotem skargi zostaje oddalone z powodów przedstawionych poniżej w akapitach 75-77. Nie przedstawiono żadnego materiału dowodowego podważającego ustalenie tymczasowe, w myśl, którego TDBL jest programem szczególnym przeznaczonym dla niektórych sektorów przemysłu inwestujących w projekty określone przez Ministerstwo Handlu i Przemysłu. Również w odniesieniu do STPF nie przedstawiono żadnej informacji dotyczącej kryteriów stosowanych przez Ministerstwo Nauki i Technologii. W trakcie postępowania okazało się, że Ministerstwo Nauki i Technologii czasami podejmowało decyzje o projektach priorytetowych. Uznaje się ten materiał dowodowy za wystarczający dla ustalenia, że STPF jest faktycznie programem szczególnym w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Stąd też roszczenie, zgodnie, z którym systemy nie są szczególne, zostaje oddalone.

e) *Pożyczki finansujące wywóz*

(53) Jeden z koreańskich producentów eksportujących stwierdził, że Komisja pominęła niektóre zweryfikowane informacje i popełniła błąd w obliczeniach przy określaniu korzyści z pożyczek EXIM - SM.

(54) Roszczenie to uznano za słuszne. W konsekwencji przystąpiono do odpowiednich dostosowań w kwocie subsydium w odniesieniu do odnośnych spółek.

(55) Rząd Korei zapewniał, że ponieważ pożyczki EXIM - CE (przed wysyłką), EXIM - SM i EXIM - FIC zostały przyznane w oparciu o stawki wyższe od stawek rzeczywiście wpłacanych przez EXIM na fundusze, pożyczki EXIM - CE, EXIM - SM i EXIM - FIC nie podlegają wyrównaniu. Ponadto Rząd Korei twierdził, że przypis 5 do art. 3 ust. 1 lit. a) ASCM stwierdza, że środki określone w załączniku I niestanowiące subsydiów wywozowych nie powinny być zakazane na podstawie niniejszego przepisu ani żadnego innego przepisu ASCM.

(56) Uznaje się, że te argumenty mają zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do „kredytów wywozowych" określonych w lit. k) załącznika I rozporządzenia podstawowego. Jak już wyjaśniono w akapitach 129 i 130 rozporządzenia tymczasowego, pożyczki EXIM - CE (przed wysyłką), EXIM - SM i EXIM - FIC nie są uznawane za „kredyty wywozowe" i nie podlegają przepisom lit. k) załącznika I do rozporządzenia podstawowego. Stąd też niniejsze roszczenia zostają oddalone.

(57) Rząd Korei twierdził, że pożyczka EXIM - FIC nie jest uzależniona ani od wyników wywozu, ani od preferencyjnego stosowania produktów krajowych w stosunku do produktów przywożonych w rozumieniu art. 3 ust. 1 ASCM. Rząd Korei zapewnił również, że ponieważ pożyczka EXIM - FIC jest dostępna dla różnych sektorów przemysłu, a kryterium inwestycji zagranicznych jest obiektywne i neutralne w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) ASCM, EXIM - FIC nie jest ona pożyczką szczególną.

(58) W odpowiedzi na te argumenty Komisja stwierdziła w odniesieniu do pożyczek EXIM - FIC, że są one dostępne wyłącznie dla spółek inwestujących za granicą, a więc są specjalne w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, gdyż nie opierają się na kryteriach neutralnych, jak wyjaśniono w akapitach 80-84. Uznano, że pożyczka EXIM - FIC nie jest uzależniona od wyników wywozu ani od preferencyjnego stosowania produktów krajowych w stosunku do produktów przywożonych w rozumieniu art. 3 ust. 1 ASCM.

2. **System zwrotu kwoty ustalonej**

(59) Rząd Korei dowodził, że system ten jest systemem ceł zwrotnych w rozumieniu (i) załącznika I oraz załączników II i III do ASCM oraz stwierdził, że zwrot opłat przywozowych nie jest wyższy niż opłaty pobrane od przywożonych nakładów użytych do produkcji produktu wywożonego, uwzględniając normalny ubytek.

(60) W odpowiedzi na te argumenty uznano, że ponieważ nie ma żadnego obowiązku przywożenia nakładów do produkcji produktu wywożonego, system zwrotu kwoty ustalonej nie stanowi ani systemu ceł zwrotnych ani systemu zastępczych ceł zwrotnych w rozumieniu (i) załącznika I oraz załączników II i III do ASCM. Istotnie, koreański system zwrotu kwoty ustalonej podlega ogólnej definicji subsydium stosownie do art. 2 rozporządzenia podstawowego, do którego włączono art. 1 ASCM. Stanowi on subsydium, ponieważ występuje wkład finansowy Rządu Korei w formie dotacji opartych na wartości FOB wywozu, a beneficjentowi przyznawana jest bezpośrednia korzyść. Jest to subsydium uzależnione prawnie od wyników wywozu, a więc jest uważane za szczególne na mocy art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W konsekwencji kwestia nadmiernego umorzenia należności przywozowych wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. a) (ii) rozporządzenia podstawowego nie występuje, ponieważ ma ona zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do systemów ceł zwrotnych lub zastępczych ceł zwrotnych stosownie do załączników I-III rozporządzenia podstawowego. Stad też niniejsze roszczenia zostają oddalone.

(61) Rząd Korei stwierdził, że zgodnie z pkt. 2 załącznika II (II) do ASCM, jeżeli nie istnieje system lub procedura pozwalająca określić czy nastąpiła nadpłata i jeżeli organy prowadzące badanie uznają to za niezbędne, będzie prowadzone dalsze badanie stosownie do pkt. 1 załącznika II (II). Rząd Korei stwierdził, że ponieważ Komisja nie zbadała, czy nastąpił nadmierny zwrot opłat przywozowych na nakłady użyte do produkcji produktu wywożonego, nie ma żadnej podstawy, aby twierdzić, że koreański system zwrotu kwoty ustalonej stanowi subsydium szczególne zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(62) Uznaje się, że ten argument nie jest istotny, gdyż pkt. 2 załącznika II (II) do ASCM dotyczy systemu ceł zwrotnych, który, jak wyjaśniono powyżej, nie jest rozważanym programem. Jednakże w każdym przypadku, nawet jeżeli chodziłoby o system ceł zwrotnych, pkt. 5 załącznika II (II) i pkt. 3 załącznika III (III) do rozporządzenia podstawowego stanowi, że za przeprowadzenie takiego badania opartego na rzeczywistych transakcjach jest odpowiedzialny rząd kraju wywozu. Rząd Korei nie przeprowadził takiego badania. Zatem Komisja nie badała, czy w rzeczywistości nastąpił nadmierny zwrot opłat wywozowych od nakładów użytych do produkcji produktu wywożonego.

(63) Jeden z koreańskich producentów eksportujących oświadczył, że argument Komisji, zgodnie, z którym nie istniał żaden system lub procedura potwierdzająca, jakie nakłady zostały użyte do produkcji produktu wywożonego i w jakiej ilości nie jest ważny, ponieważ, zwrot ceł dozwolony jest wyłącznie w odniesieniu do nakładów rzeczywiście użytych do produkcji towarów wywożonych i w odniesieniu do należności przywozowych rzeczywiście uiszczonych.

(64) W odpowiedzi na te argumenty uznaje się, że na podstawie systemu zwrotu kwoty ustalonej wysokość otrzymanych dotacji nie jest obliczana w odniesieniu do nakładów rzeczywiście użytych w procesie produkcji ani do należności przywozowych rzeczywiście uiszczonych, lecz obliczonych jako ryczałt określony na podstawie całkowitego wywozu. Stąd też niniejsze roszczenia zostają oddalone.

(65) Jeden z koreańskich producentów eksportujących zaznaczył również, że nie uzyskał żadnej korzyści w ramach niniejszego systemu twierdząc, że uiścił należności przywozowe za surowce użyte do produkcji rozważanego produktu, wywiózł rozważany produkt, a kwota zwrotu ceł jest niższa od kwoty, którą otrzymałby w ramach systemu indywidualnego. Rząd Korei stwierdził ponadto, że koreański producent eksportujący, który skorzystał z systemu zwrotu zryczałtowanej kwoty cła przedstawił Komisji materiał dowodowy świadczący o tym, że zwrot opłat przywozowych był znacznie niższy od ceł pobieranych od nakładów przywozowych używanych do produkcji produktu wywożonego w okresie postępowania.

(66) W odpowiedzi na te argumenty uznaje się, że z powodów przedstawionych powyżej wypłaty dokonane w ramach systemu zwrotu kwoty ustalonej stanowią refundacje uzależnione od wyników wywozu, a więc są one szczególne i podlegają wyrównaniu na podstawie art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto nie jest istotne, czy skorzystanie z uzasadnionego systemu ceł zwrotnych byłoby bardziej korzystne dla producenta eksportującego, ponieważ zdecydował się on na otrzymywanie korzyści w ramach systemu subsydium podlegającemu wyrównaniu. Stąd też niniejsze roszczenia zostają oddalone.

3. **Programy podatkowe**

a) *Brak szczególnego charakteru ograniczenia w odniesieniu do przemysłu wytwórczego*

(67) W ustaleniach wstępnych Komisja uznała, że niektóre art. Ustawy o kontroli zwolnień i obniżenia podatków (TERCL) podlegały cłom wyrównawczym, ponieważ były szczególne, na mocy art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego z uwagi na fakt, że były ograniczone do niektórych przedsiębiorstw, szczególnie przemysłu wytwórczego. Chodzi o następujące artykuły:

— art. 7 (Szczególna obniżka i zwolnienie z kwoty podatku dla przemysłu małej i średniej wytwórczości, itd.),

— art. 8 (Rezerwa na rozwój technologiczny),

— art. 9 (Ulga podatkowa na wydatki związane z rozwojem technologicznym i rozwojem zasobów ludzkich),

— art. 25 (Ulga podatkowa na inwestycje w zakładach na zwiększenie produktywności),

— art. 27 (Ulga kredytowa na inwestycje okresowe).

(68) Rząd Korei stwierdził, że ponieważ z przepisów tych artykułów w praktyce mogą korzystać różne sektory przemysłu / przedsiębiorstw, nie są one szczególne w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a), b) i c) ASCM, a więc nie podlegają wyrównaniu (treść tych ustępów ASCM jest powtórzona w art. 3 ust. 2 lit. a), b) i c) rozporządzenia podstawowego). Rząd Korei w szczególności podkreślił, że definicja „przemysłu wytwórczego" jest bardzo szeroka i obejmuje w praktyce dziesiątki tysięcy podkategorii przemysłu.

(69) Podstawową zasadą szczególnego charakteru jest to, że subsydium, które zakłóca przydział środków w gospodarce sprzyjając niektórym przedsiębiorstwom w stosunku do innych, powinno podlegać wyrównaniu, jeżeli powoduje szkodę. Jeżeli w danej gospodarce prawo korzystania z subsydiów jest ograniczone na podstawie kryteriów, które nie są neutralne, uznaje się, że dochodzi do naruszenia przydziału środków. Zasada ta jest podstawą dla art. 2 ust. 1 lit. a) ASCM i art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że subsydium jest szczególne w przypadku, gdy organ je przyznający lub przepisy, na mocy których działa organ przyznający subsydium, wyraźnie ograniczają możliwość korzystania z subsydium do niektórych przedsiębiorstw. W tym przypadku uznaje się, że nawet, jeżeli definicja „przemysłu wytwórczego" może być bardzo szeroka, jest jasne, że przepisy wyżej wymienionych artykułów TERCL mają na celu ograniczenie korzyści, które z niego wynikają do niektórych przedsiębiorstw, uzależniając możliwość uzyskania subsydium od innych kryteriów, które nie są neutralne, takich jak inwestycje w pewne rodzaje produktów zaawansowanej technologii lub inwestycje zagraniczne.

(70) Rząd Korei stwierdził ponadto, że takie kryteria są neutralne, ponieważ wszystkie przedsiębiorstwa mają te same możliwości korzystania z subsydiów. Stwierdza się, na przykład, że subsydium dla spółek, które inwestują za granicą jest nieobowiązujące ogólnie, ponieważ wszystkie spółki mogą inwestować za granicą. Jednakże, zgodnie z tym argumentem, to subsydium ograniczone do spółek sektora włókienniczego jest nieobowiązujące ogólnie, ponieważ wszystkie przedsiębiorstwa „są w stanie" dywersyfikować inwestując w sektor włókienniczy. Jeżeli szczególny charakter w ramach ASCM ma być sensowny, musi on obejmować sytuacje, w których rząd uzależnia subsydia od warunków, o których z góry wie, że znacznie ograniczą liczbę przedsiębiorstw mogących z nich skorzystać, a subsydia te przewidziane są w taki sposób, że sprzyjają jednym przedsiębiorstwa w stosunku do innych. Z tego powodu rodzaje kryteriów stosowanych przez Rząd Korei w celu określenia beneficjentów nie są „neutralne" i, jak wyjaśniono poniżej, nie mają poziomego zastosowania zgodnie z wymogami przepisów art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Stąd też stwierdzono, że subsydia z tytułu tych artykułów TERCL są szczególne; bardziej szczegółowe uzasadnienie podane jest poniżej w odniesieniu do systemów indywidualnych.

b) *Nieuzasadniony proces*

(71) Rząd Korei twierdzi, że ponieważ powód w tym postępowaniu nie przedstawił żadnego zarzutu dotyczącego przepisów podatkowych niektórych artykułów TERCL, nie należy ich uwzględniać w ustaleniach postępowania. Odnosi się to do następujących artykułów:

— art. 5 (Specjalna ulga podatkowa dla MŚP),

— art. 7 (Specjalna obniżka i zwolnienie z kwoty podatku dla przemysłu małej i średniej wytwórczości, itd.),

— art. 27 (Ulga podatkowa na inwestycje okresowe).

(72) Rząd Korei w szczególności oświadcza, że:

(i) art. 11 ASCM (art. 10 rozporządzenia podstawowego) wyszczególnia informacje, które powinny zostać zawarte w skardze, w tym materiał dowodowy dotyczący istnienia, wysokości i charakteru danego subsydium;

(ii) art. 12 ust. 1 ASCM (art. 11 rozporządzenia podstawowego) określa, że zainteresowani członkowie i wszystkie zainteresowane strony w postępowaniu dotyczącym ceł wyrównawczych są powiadamiani, jakich informacji wymagają odnośne organy;

(iii) pkt. 7 załącznika VI do ASCM (art. 26 ust. 3 rozporządzenia podstawowego) stanowi, że do normalnej praktyki powinno należeć powiadamianie zainteresowanych przedsiębiorstw przed wizytą (weryfikacyjną) o ogólnym charakterze zweryfikowanych informacji i o wszystkich innych informacjach, które należy przedstawić.

(73) Rząd Korei twierdzi, że przepisy ASCM zostały pominięte poprzez niewłączenie programów, które nie były przedmiotem skargi, oraz że zarówno Rząd Korei, jak i niektórzy producenci eksportujący, którzy podjęli współpracę, nie mieli możliwości właściwej obrony.

(74) W odpowiedzi na argumenty Rządu Korei uznaje się, że w momencie składania skargi nie można oczekiwać, że składający skargę będą znali najdrobniejsze szczegóły programów subsydiów w państwie trzecim. W tym przypadku składający skargę przedstawił dużą liczbę zarzutów dotyczących subsydiów podatkowych przyznanych w ramach TERCL. Następnie postępowanie ujawniło inne subsydia podatkowe przyznane na mocy niektórych przepisów TERCL, niewyszczególnionych w skardze, ale których skutek był podobny do skutku przywołanych systemów. Z uwzględnieniem charakteru tych subsydiów, w szczególności faktu, że są one przyznawane w ramach TERCL (pod adresem którego powód złożył kilka zarzutów), uznaje się, że Komisja jest upoważniona do ich zbadania i zalecenia zastosowania działania wyrównawczego, gdy jest to uzasadnione.

c) *Artikuł 8 TERCL (Rezerwa na Rozwój Technologiczny)*

(75) Ponadto, poza roszczeniem Rządu Korei dotyczącym braku szczególnego charakteru przepisów tego artykułu, Rząd Korei stwierdził, że stanowi on subsydium przeznaczone na działania w dziedzinie badania i rozwoju, które nie może być przedmiotem skargi w rozumieniu art. 8 ust. 2 lit. a) ASCM (treść niniejszego ustępu ASCM jest powtórzona w art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego).

(76) Należy zauważyć, że jeśli subsydia dla badań i rozwoju spełniające wymogi art. 8 ust. 2 lit a) ASCM są zgłaszane WTO na mocy przepisów art. 8 ust. 3 tego Porozumienia, nie będzie można nawet rozpocząć postępowania dotyczącego każdego subsydium. W odniesieniu do art. 8 TERCL stwierdzono, że Korea nie zgłosiła niniejszego przepisu WTO na mocy art. 8 ust. 3 ASCM. W konsekwencji Komisja miała prawo rozpocząć postępowanie w odniesieniu do niniejszego przepisu TERCL. W odniesieniu do twierdzenia Rządu Korei, zgodnie, z którym postanowienie to nie może być przedmiotem skargi, zatem jest chronione przed środkami wyrównawczymi, wymaga się, aby Rząd Korei wykazał, że postanowienie to nie może być przedmiotem skargi. Komisja przyznała Rządowi Korei tę możliwość na początku postępowania, lecz Rząd Korei niniejszego nie uczynił. W tych okolicznościach mogą zostać wprowadzone środki wyrównawcze w odniesieniu do korzyści przyznanych na mocy tego artykułu.

(77) W odniesieniu do zarzutów Rządu Korei dotyczących braku szczególnego charakteru systemu, system nie jest neutralny, ponieważ wprowadza rozróżnienie między normalnymi przedsiębiorstwami a przedsiębiorstwami o wysokiej technologii. Te ostatnie przedsiębiorstwa uzyskują większe korzyści. Takie rozróżnienie dowodzi, że kryteria nie są neutralne i wykluczają znaczną liczbę przedsiębiorstw, dla których rozwój technologiczny nie jest konieczny. Z tych powodów i z powodów przedstawionych w akapitach 67-70 uznaje się, że art. 8 TERCL jest szczególny i dlatego też podlega wyrównaniu.

d) *Art. 9 TERCL (Ulga podatkowa na wydatki na rozwój technologiczny i zasoby ludzkie)*

(78) Poza ogólnym roszczeniem Rządu Korei dotyczącym braku szczególnego charakteru przepisów niniejszego artykułu, Rząd Korei twierdził, że kryterium rozwoju technologicznego i zasobów ludzkich jest obiektywne i neutralne w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) ASCM. Uznaje się, że to kryterium nie jest neutralne w rozumieniu tego artykułu ASCM ani art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Ten ostatni artykuł wymaga, by kryteria lub

warunki obiektywne były neutralne, miały charakter gospodarczy oraz zastosowanie horyzontalne. Uznaje się, że przepisy tego artykułu TERCL nie mają charakteru horyzontalnego, ponieważ jest jasne, że przedsiębiorstwa niektórych sektorów przemysłowych będą w większym stopniu zorientowane na technologię niż inne sektory, a więc będą bardziej skłonne skorzystać z niego. Rząd Korei wprowadzając w życie to postanowienie TERCL przyznał nierówne korzyści przedsiębiorstwom pewnych sektorów przemysłowych.

(79) Uznaje się, że ten system jest szczególny, ponieważ ogranicza się do pewnych przedsiębiorstw (patrz akapity 67-70), stąd też podlega wyrównaniu. Jest on również szczególny zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, stąd też podlega wyrównaniu.

e) *Artikuł 23 TERCL (Rezerwa na straty w inwestycjach zagranicznych)*

(80) Rząd Korei zauważył, że przepisy tego artykułu nie obowiązują od dnia 1 stycznia 1998 r. Rząd Korei stwierdził również, że z przepisów tego artykułu mogły korzystać różnorodne sektory przemysłu, oraz że kryterium inwestycji zagranicznych jest kryterium obiektywnym i neutralnym w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) ASCM.

(81) Charakter tego przepisu polega na uiszczaniu w równych transzach przez okres trzech lat podatków dodawanych do podstawy opodatkowania spółki po dwuletnim okresie odroczenia płatności. Stosownie, w odniesieniu do podatków przeniesionych w ciągu ostatniego roku obowiązywania (rok podatkowy 1997) korzyści nadal były przyznawane w okresie postępowania (od dnia 1 kwietnia 1997 r. do dnia 31 marca 1998 r.) i przez pewną liczbę lat będą stale przyznawane spółkom, które skorzystały z niniejszego przepisu podatkowego.

(82) W odniesieniu do twierdzenia Rządu Korei, zgodnie, z którym z przepisów tego artykułu będą mogły korzystać różne sektory przedsiębiorstw, w ustaleniach wstępnych zaznaczono, że Komisja stwierdziła, iż przepisy tego artykułu ograniczały się do spółek koreańskich, które inwestują za granicą. Nie przedstawiono żadnej nowej informacji wskazującej, że tak nie jest. Podobnie do roszczenia Rządu Korei dotyczącego braku szczególnego charakteru ograniczenia w odniesieniu do przemysłu wytwórczego (patrz akapity 67-70), faktem jest, że przepisy art. 23 TERCL ograniczają wynikające z niego korzyści do niektórych przedsiębiorstw. Postanowienie to jest więc szczególne na podstawie art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, stąd też podlega wyrównaniu.

(83) Rząd Korei twierdził również, że kryterium inwestycji zagranicznych jest obiektywne i neutralne w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) ASCM. Uznaje się, że to kryterium nie jest neutralne w rozumieniu tego artykułu ASCM ani art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Ten ostatni artykuł wymaga, by kryteria lub warunki obiektywne były neutralne, miały charakter gospodarczy oraz zastosowanie poziome. Przepisy tego artykułu TERCL uznawane są za nieobiektywne, ponieważ wiadomo, że przedsiębiorstwa nieinwestujące za granicą nie skorzystają z tego przepisu. To kryterium nie jest więc ani neutralne, ani nie ma horyzontalnego zastosowania. Rząd Korei wprowadzając w życie to postanowienie TERCL przyznał korzyści ograniczonej liczbie przedsiębiorstw prowadzących interesy za granicą.

(84) Stąd też uznaje się, że to postanowienie TERCL jest szczególne na mocy art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, stąd też podlega wyrównaniu.

f) *Artikuł 25 TERCL (Ulga podatkowa na inwestycje w zakładach na zwiększenie produktywności)*

(85) Oprócz roszczenia Rządu Korei dotyczącym braku szczególnego charakteru przepisów tego artykułu, Rząd Korei zaznaczył, że zapewnienie preferencyjnego traktowania urządzeń krajowych w stosunku do urządzeń przywożonych, zawarte w tym artykule zostało zniesione pod koniec 1996 r. tj. przed okresem postępowania. W ustaleniach wstępnych Komisja zauważyła, że zapewnienie w tym artykule obowiązujących odrębnych stawek w odniesieniu do urządzeń przywożonych (kredytowanie w wysokości 3 %) do Korei i urządzeń wytworzonych w Korei (kredytowanie w wysokości 10 %) zostało zniesione pod koniec 1996 r. Jednakże uwzględniając, że spółki, które rozpoczęły projekty inwestycyjne przed końcem 1996 r., ale które je kontynuowały po tej dacie, mogą skorzystać ze stawek obowiązujących przed tą datą, nadal uzyskiwały one korzyści w okresie postępowania.

(86) W odniesieniu do różnych stawek stosowanych w odniesieniu do urządzeń przywożonych i wytwarzanych w Korei przed końcem 1996 r., ustalono już, że system był szczególny na podstawie art. 3 ust. 4 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do ogólnego roszczenia dotyczącego braku szczególnego charakteru systemu uznaje się, że jest on szczególny, ponieważ ogranicza się do niektórych przedsiębiorstw (patrz akapity 67-70), stąd też podlega wyrównaniu. Wiadomo, że niektóre przedsiębiorstwa w większym stopniu niż inne mogą uzyskać korzyści podatkowe w celu poprawy produktywności ze względu na rodzaj prowadzonej działalności. Stąd też w sposób nieunikniony korzyści wynikające z tego systemu dotyczą bardziej jednych sektorów niż innych.

g) *Artikuł 27 TERCL (Ulga podatkowa na inwestycje okresowe)*

(87) Oprócz roszczenia Rządu Korei dotyczącego braku szczególnego charakteru przepisów tego artykułu, Rząd Korei podkreślił, że zapewnienie preferencji przyznawanych urządzeniom wytwarzanym w Korei w stosunku do urządzeń przywożonych zostało zniesione pod koniec 1996 r. W ustaleniach wstępnych Komisja uznała, że korzyści wynikające z tego artykułu powinny być przedmiotem wyrównania, ponieważ te spółki mogą korzystać z odrębnych obowiązujących stawek dla maszyn wytwarzanych w Korei (kredytowanie w wysokości 10 %) i maszyn przywożonych do Korei (kredytowanie w wysokości 3 %) przed końcem 1996 r. w odniesieniu do projektów inwestycyjnych rozpoczętych przed tą datą. Stosownie nadal uzyskiwały one korzyści w okresie postępowania.

(88) Uznaje się, że ten system jest szczególny, ponieważ ogranicza się do pewnych przedsiębiorstw (patrz akapity 67-70), a więc podlega wyrównaniu. W odniesieniu do odrębnych stawek obowiązujących przed końcem 1996 r., system jest szczególny na podstawie art. 3 ust. 4 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do ogólnego roszczenia dotyczącego braku szczególnego charakteru systemu, podobnie jak w przypadku art. 25, z systemu mogą korzystać wyłącznie przedsiębiorstwa, które inwestują w pewien sprzęt zwiększający produktywność. Uwzględniając charakter niniejszego warunku, w sposób nieunikniony niektóre przedsiębiorstwa skorzystają z systemu bardziej niż inne.

4. **Kwota subsydiów podlegających wyrównaniu**

(89) Uwzględniając ostateczne ustalenia przedstawione poniżej dotyczące różnych systemów, kwota subsydiów podlegających wyrównaniu określona dla każdego badanego producenta eksportującego przedstawia się następująco:

	Pożyczki (wywóz)	Pożyczk (inne)	Podatek (wywóz)	Podatek (inne)	Zwrot cła	Subsydia razem
Korea Welding	0,47	0,06	0,34	0,08	0	0,95
Shine Metal Products	1,63	0	0	0	1,09	2,72
Dae Sung Rope Mfg Co.Ltd	0,09	0,15	0,06	0,55	0	0,85
Korea Sangsa Co.Ltd / Myung Jin Co., Ltd	0,17	0	0,15	0,25	0	0,57
Kowel Special Steel Wire Co.	0,88	0	0	0,03	0	0,91
SeAH Metal Products Co., Ltd	2,31	0,18	0,02	0	0	2,51

(90) Średni ważony margines subsydium krajowego dla wszystkich producentów eksportujących objętych badaniem, którzy zapewniają całość wywozu do Wspólnoty pochodzącego z Korei, wyrażoną w procentach ceny CIF na granicy Wspólnoty jest minimalny, tzn. nie przekracza 1 %. W tych okolicznościach margines subsydiów dla Korei powinien być uznany za nieznaczny zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

E) **SZKODA**

1. **Uwaga wstępna**

(91) Na podstawie powyższych ustaleń dotyczących Korei, tzn. na podstawie marginesu subsydiów dla tego kraju, który jest niższy od minimalnego progu, przywóz grubego drutu ze stali nierdzewnej pochodzącego z Korei nie jest już uznawany za przywóz subsydiowany. Stąd też, wbrew ustaleniom przedstawionym w rozporządzeniu tymczasowym, wyłącznie przywóz pochodzący z Indii, uwzględniany będzie na potrzeby oceny szkody określonej poniżej.

2. **Przemysł wspólnotowy**

(92) Ponieważ żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła nowego materiału dowodowego ani innych uzasadnionych argumentów, potwierdza się fakty i wnioski przedstawione w akapitach 207-208 rozporządzenia tymczasowego, tzn. producenci wspólnotowi, którzy złożyli skargę, reprezentujący ponad 65 % ogólnej produkcji wspólnotowej grubego drutu ze stali nierdzewnej stanowią przemysł wspólnotowy zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

3. **Aspekty konkurencji**

(93) W uwagach, które nastąpiły po ujawnieniu, indyjscy producenci eksportujący ponowili roszczenie, zgodnie, z którym wszystkie dane przedstawione przez przemysł wspólnotowy w ramach niniejszego postępowania były sztucznie zawyżone z uwagi na jednolite zastosowanie systemu „dopłat rozproszonych", stąd też nie jest możliwe dokonanie dokładnej analizy szkody w kontekście postępowania antysubsydyjnego. Ponieważ jednak żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnego nowego argumentu, a już wcześniej ostatecznie zdecydowano o oddaleniu skargi w sprawie IV/E-l/36.930, dotyczącej polerowanych prętów ze stali nierdzewnej, potwierdza się ustalenia przedstawione w akapitach 209-216 rozporządzenia tymczasowego.

4. **Konsumpcja wspólnotowa**

(94) Po ujawnieniu niektóre zainteresowane strony twierdziły, że metoda stosowana w odniesieniu do określania konsumpcji wspólnotowej, szczególnie ze względu na sprzedaż producentów wspólnotowych, którzy nie podjęli współpracy, i przywóz z państw trzecich, jest niewłaściwa.

(95) W tym względzie należy przypomnieć, że szczegółowe i zweryfikowane dane są dostępne wyłącznie w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego i producentów eksportujących, którzy podjęli współpracę w danym kraju. Stąd też, zgodnie ze stałą praktyką instytucji wspólnotowych, Komisja posłużyła się dostępnymi informacjami, w szczególności danymi statystycznymi pochodzącymi ze źródeł niezależnych. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnej informacji mogącej wykazać, że podejście przyjęte przez instytucje wspólnotowe było nierozsądne i nieuzasadnione w niniejszej sprawie.

(96) W skutek tego, potwierdza się ustalenia przedstawione w akapitach 217—218 rozporządzenia tymczasowego.

5. **Wielkość przywozu oraz udział w rynku przywozu subsydiowanego**

(97) Przywóz pochodzący z Indii ewoluował w następujący sposób: 952 tony w 1994 r., 4 513 ton w 1995 r., 6 951 ton w 1996 r., 8 719 ton w 1997 i 9 166 ton w okresie postępowania. Przywóz wzrastał regularnie i znacząco w rozważanym okresie o około 850 %.

(98) Udział w rynku subsydiowanego przywozu z Indii wzrastał stale od 1,4 % w 1994 r. do 5,6 % w 1995 r., 9,9 % w 1996 r. i 11,1 % w 1997 r., a następnie osiągnął stabilny poziom 11,1 % w okresie postępowania.

6. **Ceny subsydiowanego przywozu**

a) *Kształtowanie się cen*

(99) Średnie ceny za kilogram przywozu pochodzącego z Indii (wyrażone w ecu) rosły w latach 1994 i 1995 (z 1,88 do 2,44), ale od 1995 ceny te stale spadały (2,32 w 1996 r., 2,10 w 1997 r. i 2,05 w okresie postępowania).

b) *Zaniżenie cen*

(100) Niektóre zainteresowane strony podważyły metodę stosowaną przez Komisję dla obliczenia marginesów zaniżenia cen na etapie wstępnym postępowania. Twierdziły one, że marginesy te były zawyżone, ponieważ wszelkie kwoty ujemne, o które producenci eksportujący zaniżali ceny przemysłu wspólnotowego nie były zrównoważone przez kwoty dodatnie.

(101) Należy zauważyć, że zgodnie z metodą obliczania marginesów zaniżenia cen opisaną w akapitach 226-227 rozporządzenia podstawowego, średnia ważona cena netto sprzedaży subsydiowanego przywozu została porównana według poszczególnych modeli ze średnią ceną netto sprzedaży za model stosowaną przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Stąd też, ta metoda umożliwiła uwzględnienie, według poszczególnych transakcji, kwoty, o którą cena za jeden konkretny model producentów eksportujących przekroczyła cenę przemysłu wspólnotowego.

(102) Stąd też potwierdza się wnioski dotyczące ogólnej zastosowanej metody opisanej w akapitach 226-227 rozporządzenia tymczasowego.

(103) Z braku innych uwag, potwierdza się rzeczywiste marginesy zaniżenia cen, ustalone dla przywozu pochodzącego z Indii, określone w akapicie 228 rozporządzenia tymczasowego

7. **Sytuacja przemysłu wspólnotowego**

(104) Ponieważ żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnego argumentu dotyczącego ustaleń wstępnych odnoszących się do wskaźników ekonomicznych odnoszących się do sytuacji przemysłu wspólnotowego, potwierdza się ustalenia przedstawione w akapitach 229-238 rozporządzenia tymczasowego.

(105) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wskaźniki ekonomiczne przemysłu wspólnotowego nie prowadzą do stwierdzenia, że przemysł odniósł istotną szkodę. Strony twierdziły, że sytuacja przemysłu wspólnotowego była relatywnie stabilna w całym rozważanym okresie i wykazywała nawet pewne oznaki poprawy pod względem produkcji, wielkości sprzedaży i inwestycji. Tendencję spadku rentowności wyjaśnić można decyzją przemysłu wspólnotowego o skoncentrowaniu się na produktach, których koszty produkcji są wyższe.

(106) Jak określono w akapitach 237-238 rozporządzenia tymczasowego, należy przypomnieć, że wniosek dotyczący występowania istotnej szkody w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego opiera się na fakcie, że przemysł wspólnotowy w obliczu przywozu subsydiowanego nie postępował za rozwojem rynku i nigdy nie odzyskał poprzedniej pozycji na rynku, udało mu się jedynie osiągnąć stabilizację wielkości sprzedaży kosztem rentowności, która w kontekście spadku cen znacznie się pogorszyła. W rzeczywistości wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego wzrosła zaledwie o 5 % od 1994 r. do okresu postępowania, podczas gdy rynek wspólnotowy w tym samym czasie odnotował wzrost o 20 %. Ponadto niewielki wzrost produkcji i inwestycji spowodowany jest faktem, że przemysł wspólnotowy usiłował utrzymać swój udział w rynku. Stąd też tendencji spadku rentowności nie można przypisać wyłącznie temu, że przemysł wspólnotowy rozpoczął również produkcję pewnych modeli, w odniesieniu, do których konkurencja ze strony przywozu subsydiowanego była mniejsza.

(107) Na podstawie powyższego ustalono, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę, jak określono w akapitach 237—238 rozporządzenia tymczasowego.

F) **ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY**

(108) Na mocy art. 8 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego służby Komisji zbadały, czy ta istotna szkoda spowodowana była przywozem pochodzącym z Indii. Znane czynniki inne niż przywóz subsydiowany, które w tym samym czasie mogły spowodować szkodę w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego, zostały również zbadane w celu zapewnienia, że możliwa szkoda spowodowana przez te czynniki nie została przypisana przywozowi subsydiowanemu.

a) *Skutki przywozu subsydiowanego*

(109) Znaczny wzrost wielkości sprzedaży (około 850 %) i udziału w rynku przywozu subsydiowanego (1,4 %-11,1 %) od 1994 r. do okresu postępowania oraz stwierdzone znaczne zaniżenie cen zbiegły się z pogorszeniem sytuacji przemysłu wspólnotowego w zakresie utraty udziałów w rynku, spadku cen i spadku rentowności.

(110) W kontekście ogólnego spadku rynku w 1996 r., który nastąpił po okresie silnego wzrostu odnotowanego w 1995 r., stały wzrost przywozu subsydiowanego negatywnie wpłynął na przemysł wspólnotowy. Istotnie, właśnie przywóz pochodzący z Indii wzrósł w tym roku najbardziej.

(111) Od 1997 r. tendencja wzrostowa rynku przyniosła największe korzyści w przywozie subsydiowanym. Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego nie rozwijała się zgodnie z tą tendencją zwyżkową, a ceny nie osiągnęły już poprzednich poziomów. Wręcz przeciwnie, jak wskazuje stwierdzone zaniżenie cen, przemysł wspólnotowy odnotował spadek cen. Sytuacja ta znalazła wyraz w spadku rentowności i zatrudnienia.

(112) W momencie, gdy przemysł wspólnotowy spotkał się z konkurencją ze strony taniego przywozu pochodzącego z Indii, miał możliwość utrzymania cen przy ryzyku spadku wielkości sprzedaży albo dostosowania się do niskich cen przywozu subsydiowanego niezależnie od konsekwencji dla rentowności. Te dwie strategie miały negatywny wpływ na rentowność bezpośrednio (niższe ceny) albo pośrednio (wysokie ceny powodujące spadek wielkości sprzedaży i wzrost kosztów produkcji za tonę). Od 1996 r. wszyscy producenci wspólnotowi znacznie obniżyli ceny, co znowu doprowadziło do spadku rentowności nawet, jeżeli usiłowali wypełnić pewne nisze rynkowe, aby uniknąć jeszcze większego negatywnego wpływu przywozu subsydiowanego. Świadczy to jasno o wrażliwości cen rynkowych i silnym wpływie zaniżenia cen stosowanego przez indyjskich producentów eksportujących.

b) *Skutki pozostałych czynników*

(113) Zgodnie z art. 8 ust. 7 rozporządzenia podstawowego służby Komisji zbadały, czy czynniki inne niż przywóz subsydiowany z Indii, mogły wpłynąć na sytuację przemysłu wspólnotowego uwzględniając rolę innych producentów wspólnotowych, którzy nie podjęli współpracy w czasie postępowania, i przywozu z innych państw trzecich.

(i) Pozostali producenci wspólnotowi

(114) Po przyjęciu rozporządzenia tymczasowego niektóre zainteresowane strony podważyły fakt, że szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy była spowodowana przywozem subsydiowanym. W szczególności, wyrażono zastrzeżenie, że szkoda spowodowana była innymi czynnikami, tj. przez pozostałych producentów wspólnotowych. Stwierdzono, że z uwagi na ograniczoną współpracę producentów wspólnotowych, ocena wpływu sprzedaży producentów wspólnotowych, którzy nie podjęli współpracy, nie jest całkowicie wiarygodna.

(115) Należy przypomnieć, że szczegółowe i zweryfikowane dane są dostępne wyłącznie dla przemysłu wspólnotowego. Z uwagi na znaczny stopień współpracy przemysłu wspólnotowego, który zapewnia miarodajne ustalenia, jak również przejrzystość rynku drutu ze stali nierdzewnej we Wspólnocie i jego wrażliwość na rozwój cen, nieuzasadniony jest wniosek, że inni producenci wspólnotowi odnotowali tendencję podobną do tendencji przemysłu wspólnotowego, szczególnie w zakresie cen. Ponadto żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych informacji pozwalających sądzić, że producenci, którzy nie złożyli skargi, mogli działać w bardziej sprzyjających warunkach.

(ii) Przywóz z państw trzecich

(116) Udział w rynku przywozu z państw trzecich jest następujący:

(w% wielkości)

	1994	1995	1996	1997	IP
Korea	0,4	0,6	1,0	1,1	1,5
Szwajcaria	6,6	6,3	5,5	6,7	6,9
Inne kraje	1,4	2,8	2,5	1,7	2,2
Pozostały przywóz razem	8,4	9,7	9,0	9,6	10,6

(117) Udział w rynku przywozu drutu ze stali nierdzewnej pochodzącego z państw trzecich wzrósł zaledwie o 2,2 punktów procentowych między 1994 r. a okresem postępowania, podczas gdy udział w rynku przywozu subsydiowanego pochodzącego z Indii wzrósł w tym samym czasie o 9,7 punktu procentowego W trakcie postępowania nie znaleziono żadnych informacji dotyczących wszelkiego zaniżenia cen przemysłu wspólnotowego.

Korea

(118) W kontekście niniejszego postępowania zbadano przywóz pochodzący z Korei i stwierdzono, że średni ważony margines subsydium krajowego jest niższy od minimalnego progu. Na podstawie rozwoju przywozu określonego powyżej, stwierdza się, że jego tendencja zwyżkowa jest mniej wyraźna, niż tendencja dla przywozu pochodzącego z Indii, jednakże nie jest ona nieistotna.

(119) Na podstawie powyższych ustaleń uznano, że przywóz z państw trzecich mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, ale wyłącznie ten fakt nie wystarcza do zerwania ustalonego związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym z Indii oraz istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy w szczególności z uwagi na rozwój udziału w rynku tych państw trzecich w rozważanym okresie.

(iii) Inne

(120) Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła nowych argumentów dotyczących tego, czy inne czynniki, w szczególności spadek popytu lub zmiana struktury konsumpcji, rozwój technologiczny, wyniki wywozu i produktywność przemysłu wspólnotowego, mogły wpłynąć na szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy. Stąd też potwierdza się ustalenia określone w akapitach 247-250 rozporządzenia tymczasowego.

c) *Wniosek w sprawie związku przyczynowego*

(121) Dlatego też, inne czynniki niż przywóz subsydiowany pochodzący z Indii, nawet jeśli mógłby przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, nie mogły przerwać związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym pochodzącym z Indii a istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

(122) W świetle powyższego stwierdza się, że przywóz subsydiowany pochodzący z Indii w ujęciu jednostkowym spowodował istotną szkodę w odniesieniu do przemysłu wspólnotowego.

G) **INTERES WSPÓLNOTY**

(123) Po przyjęciu rozporządzenia tymczasowego użytkownicy przedstawili uwagi dotyczące potencjalnego wpływu ceł.

(124) W odniesieniu do przemysłu wspólnotowego i innych producentów wspólnotowych, z braku dalszych uwag dotyczących wpływu ceł na ich sytuację, stwierdza się, że nałożenie środków umożliwi przemysłowi wspólnotowemu odzyskanie zadawalającego marginesu rentowności, jak również utrzymanie i dalszy rozwój działalności we Wspólnocie, co zagwarantuje poziom zatrudnienia i inwestycje.

(125) Z braku jakiejkolwiek reakcji ze strony importerów niepowiązanych i dostawców, potwierdza się ustalenia przedstawione w akapitach 257-261 rozporządzenia tymczasowego.

(126) W odniesieniu do użytkowników, niektóre spółki zarzuciły, że nałożenie środków miałoby bezpośredni wpływ na ich sytuację gospodarczą, ponieważ spowodowałoby to wzrost cen surowca. Jednakże, zaznaczyły one również, że mogłyby zaopatrywać się w innych krajach niż zainteresowany kraj. Ponadto z uwagi na ogólnie niski poziom ceł, oddziaływanie wzrostu cen byłoby ograniczone.

(127) Pozostali użytkownicy nalegali na jakość i wiarygodność produktów przemysłu wspólnotowego, stąd też uznali, że nałożenie środków nie będzie miało wpływu na ich sytuację.

(128) Stąd też potwierdza się ustalenia określone w akapitach 252-268 rozporządzenia tymczasowego, ponieważ nie istnieją żadne uzasadnione powody wobec wprowadzenia ceł.

H) **ŚRODKI OSTATECZNE**

1. **Korea**

(129) W świetle powyższych ustaleń, zgodnie, z którymi średni ważony margines subsydium krajowego dla przywozu pochodzącego z Korei jest minimalny, należy zamknąć postępowanie w odniesieniu do niniejszego kraju, zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

2. **Indie**

(130) Na podstawie powyższych wniosków dotyczących subsydiów, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty rozpatrzono, w jakiej formie i na jakim poziomie powinny być wprowadzone środki wyrównawcze w celu wyeliminowania skutków zakłóceń w handlu spowodowanych subsydiami wyrządzającymi szkodę i przywrócenia warunków skutecznej konkurencji w obrębie rynku wspólnotowego grubego drutu ze stali nierdzewnej.

(131) Stosownie, jak wyjaśniono w akapicie 271 rozporządzenia tymczasowego, poziom cen niewyrządzający szkody został obliczony na poziomie pokrywającym koszty produkcji przemysłu wspólnotowego i umożliwił mu osiągnięcie rozsądnego zysku ze sprzedaży.

(132) Porównanie ceny niewyrządzającej szkody i ceny wywozu producentów wykazało marginesy szkody, które we wszystkich przypadkach, za wyjątkiem jednego producenta eksportującego, są równe lub wyższe od wysokości subsydium ustalonego dla producentów eksportujących, którzy podjęli współpracę.

(133) Stosownie do art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, stawka celna powinna odpowiadać kwocie subsydium, chyba, że margines szkody jest niższy. To prowadzi do następujących stawek celnych dla indyjskich producentów eksportujących, którzy podjęli współpracę:

Spółka	Proponowane cło wyrównawcze
Bhansali Bright Bars Pvt Ltd	18,5
Devidayal Ltd, Mumba	18,4
Indore Wire Ltd, Indore	19,3
Isibars / Isinox Ltd, Mumbai	13,2
Kei Industries Ltd, Delhi	0
Macro Bars and Wires Pvt Ltd, Mumbai	25,4
Mukand Ltd, Mumbai	13,2
Raajratna Metal Industries Ltd, Mumbai	28,6
Triveni Shinton, Mumbai	0
Venus Wire, Indore	35,4

(134) W celu uniknięcia przyznania premii za brak współpracy, uznano za właściwe ustanowienie stawek celnych dla spółek, które nie podjęły współpracy, na najwyższym poziomie ustanowionym dla konkretnego programu subsydiów dla spółek, które podjęły współpracę, tj. na poziomie 48,8 % dla spółek znajdujących się w Indiach, które nie podjęły współpracy.

(135) Indywidualne stawki celne, określone w niniejszym rozporządzeniu, zostały określone na podstawie ustaleń obecnego postępowania antysubsydyjnego. Stąd też, odzwierciedlają one sytuację w czasie niniejszego postępowania. Stawki te obowiązują wyłącznie dla przywozu produktów pochodzących z zainteresowanego kraju wyprodukowanych przez szczególne wspomniane podmioty prawne. Produkty wytwarzane przez każdą inną spółkę, która nie byłaby wyraźnie wymieniona w części wykonawczej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegać będą pozostałym cłom.

(136) Wszelkie roszczenia o zastosowanie tych indywidualnych stawek celnych (np. w wyniku zmiany w nazwie podmiotu), powinny zostać natychmiast kierowane do Komisji wraz ze wszystkimi informacjami, w szczególności wszelkie zmiany w działalności spółki w zakresie produkcji, sprzedaży krajowej i wywozowej wynikające z tej zmiany nazwy.

J) **POBIERANIE CEŁ TYMCZASOWYCH**

(137) Z uwagi na kwotę subsydiów podlegających wyrównaniu ustaloną dla producentów eksportujących mających siedzibę w Indiach oraz w świetle powagi szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, uznano za niezbędne ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych przy pomocy tymczasowego cła wyrównawczego wprowadzonego dla przywozu pochodzącego z Indii na mocy rozporządzeniem (WE) nr 618/1999 do wysokości kwoty nałożonego cła ostatecznego, chyba, że stawka cła tymczasowego jest niższa, wówczas obowiązuje to ostatnie.

(138) Należy uwolnić kwoty zabezpieczone tymczasowym cłem wyrównawczym dla przywozu pochodzącego z Korei,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wprowadza się ostateczne cło wyrównawcze dla przywozu drutu ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub większej, zawierającego w masie 2,5 % lub więcej niklu, z wyłączeniem drutu zawierającego w masie 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % niklu oraz 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % chromu, objętego kodem CN ex 7223 00 19 (kod TARIC: 7223 00 19 90) i pochodzącego z Indii.

2. Stawka ostatecznego cła wyrównawczego stosowana w odniesieniu do ceny netto franco na granicy Wspólnoty przed ocleniem wynosi:

Producent	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod Taric
— Bhansali Bright Bars Pvt Ltd, C-8/3, T.T.C. Industrial Area, Village — Pawne Opposite P.I.L., Thane - Belapur Road, Navi Mumbai 400 705, Indie	18,5	A009
— Devidayal Industries Ltd, Gupta Mills Estate, Reary Road, Mumbai 400 010, Indie	18,4	A010
— Indore Wire Company Ltd, Near Fort, Indore 452 006 (M.P.), Indie	19,3	A004
— Isinox Steels Ltd Indiasteel Complex, Railway Gate Nr 4, Antop Hill, Wadala, Mumbai 400 037, Indie	13,2	A002
— Isibars Ltd Indiasteel Complex, Railway Gate Nr 4, Antop Hill, Wadala, Mumbai 400 037, Indie	13,2	A011
— Mukand Ltd, L.B.S. Marg, Kurla, Mumbai 400 070, Indie	13,2	A003
— Raajratna Metal Industries Ltd, 909, Sakar - III, Nr Income Tax, Ahmedabad 380 014, Gujarat, Indie	28,6	A005
— Venus Wire Industries Ltd, Block Nr 19, Raghuvanshi Mill Compound, Senapati Bapat Marg, Lower Parel, Mumbai 400 013, Indie	35,4	A006
— Macro Bars and Wires Pvt. Ltd, 702 Bombay Market Building Taredo Road, Mumbai 400 032, Indie	25,4	A008
— Kei Industries Ltd, D-90, Okhla Industrial Area Phase-1, Nerw Delhi, Indie	0	A020
— Triveni Shinton International Ltd., Kanti Mansion, 6 Murai Mohalla Indore, 400 001, (M.P.), Indie	0	A012
— Wszystkie pozostałe spółki	48,8	A999

3. Jeżeli nie zdecydowano inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

4. Stawki ceł indywidualnych (w przeciwieństwie do cła w skali kraju, obowiązującego w odniesieniu do „pozostałych") określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktów wytworzonych przez szczególny podmiot(-y) prawny(-e) i pochodzących z danego kraju. Produkty wytworzone przez wszelkie spółki niewyszczególnione wyraźnie w części wykonawczej rozporządzenia nie mogą z tych stawek korzystać.

Wszelkie roszczenia o zastosowanie indywidualnej stawki cła (na przykład w wyniku zmiany nazwy podmiotu) powinny być natychmiast kierowane do Komisji wraz ze wszystkimi istotnymi informacjami, w szczególności wszelkie zmiany w działalności spółki w zakresie produkcji, sprzedaży krajowej i wywozowej wynikające z tej zmiany nazwy. Po konsultacji z Komitetem Doradczym, Komisja dokona aktualizacji wykazu spółek korzystających z indywidualnych stawek celnych.

Artykuł 2

1. Kwoty zabezpieczone tymczasowym cłem wyrównawczym dla przywozu pochodzącego z Indii na mocy rozporządzenia (WE) nr 618/1999 są ostatecznie pobierane według stawek cła ostatecznego. Kwoty zabezpieczone, których wysokość przekracza ostateczną stawkę cła wyrównawczego, zostają uwolnione.

2. Przepisy, określone w art. 1 ust. 4, mają zastosowanie również do ostatecznego pobrania kwot zabezpieczonych tymczasowym cłem wyrównawczym.

Artykuł 3

Zamyka się postępowanie dotyczące przywozu drutu ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub więcej pochodzącego z Korei. Uwalnia się kwoty zabezpieczone tymczasowym cłem wyrównawczym na przywóz pochodzący z Korei na mocy rozporządzenia (WE) nr 618/1999.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lipca 1999 r.

W imieniu Rady

S. NIINISTÖ

Przewodniczący